

[Ove Hansen.]

nedsat byggeomdningensudgifterne, idet tættere bebyggelse betød en bedre udnyttelse af forsyningsnettene.

Det er klart, at der måske kan være ting i det foreliggende lovforslag, som vi må se nærmere på i det udvalg, jeg forventer vil blive nedsat. Det vil vel også være rimeligt at høre, hvad de kommunale organisationer, Købstadforeningen, Foreningen „Bymæssige Kommuner“, De samvirkende Sognerådsforeninger og Amsrådsforeningen, har at bemærke til lovforslaget.

Jeg vil takke den højtærede indenrigsminister for dette lovforslag. Mit parti vil gerne medvirke til at gennemføre det.

Thisted Knudsen: Jeg tror, man har lov at sige, at det heldigvis er sjældent, at folketinget præsenteres for et lovforslag, der sagligt set er så svagt forberedt, og hvis konsekvenser er så uoverskuelige både for staten, kommunerne og de fremtidige grundkøbere som det foreliggende. Man får næsten den opfattelse, at når blot regeringspartierne er blevet enige indbyrdes i deres lønkammer, betragtes behandlingen i folketinget nærmest som en ekspeditionssag; herom vidner i hvert tilfælde forberedelsen af dette lovforslag.

Jeg har lagt mærke til, at den højtærede indenrigsminister i slutningen af fremsættelsestalen siger, at han med dette lovforslag forfølger to bestemte formål, for det første at gennemføre fuld grundskyld for al jord, der engang har været i offentlig eje, og for det andet at skabe et godt grundlag for, at kommunerne kan føre en fremsynet jordpolitik. Det første formål, gennemførelse af fuld grundskyld for jord i offentlig eje, er tilsyneladende opnået, og der er visse ting i forbindelse hermed, som jeg har mærket mig.

Jeg har ofte diskuteret med retsstatsfolk om, hvad fuld grundskyld egentlig er. Det har været meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at få dette at vide. Nu siger en fornem retsstatsrepræsentant, nemlig indenrigsministeren, at fuld grundskyld er 4 pct. af jordrenteværdien.

Det andet, som vi også har haft nogle vanskeligheder med, men som bliver opklaret med dette lovforslag, er, at man frit kan sælge og disponere over de ejendomme,

som man har erhvervet på jordrentevilkår. Det vil efter min opfattelse få den virkning, at den jordspekulation, som det ærede medlem hr. Ove Hansen gerne ville mene blev udelukket som følge af denne lovgivning, slet ikke bliver udelukket. Det er vel rigtigt, at den første køber af en sådan ejendom befinder sig i det lune læ, men der er ingen garanti for, at den anden køber ikke kommer ud i den stride blæst. Det, man tilsigtede med fuld grundskyld, bliver altså efter vor opfattelse slet ikke nået.

Det tredje, som dette forslag, hvorved man vil gennemføre fuld grundskyld, viser, er, at selv om en mand er en sådan grundskyldskøber, skal han i tilgift betale samtlige jordskatter. Det betyder, at staten skal have sine 6 promille af denne jords værdi, det betyder, at amtskommunen skal have en meget høj promille, og det betyder, at en sognekommune også skal have en høj promille. Hermed har man altså vilkårene, som denne grund er erhvervet på. Skatterne har andre købere også, men grundskyldskøberen har nu en jordrente, som slet ikke kan siges at være stabil. Hvor man ender, er der i virkeligheden slet ingen der er i stand til at sige.

Det ærede medlem hr. Ove Hansen nævnte det lovforslag, som det radikale venstre fremsatte i folketinget i samlingerne 1948-49 og 1949-50. Nu er slet ingen sammenligning mellem det foreliggende forslag og det, det radikale venstre fremsatte, mulig. Men den højtærede nuværende økonomiminister var dengang meget forsigtig; han var fuldkommen klar over, at hvis man erhvervede en grund på vilkår af denne beskaffenhed, kunne det hælde, at afgifterne til det offentlige blev ved med at stige, og så ville der måske ske det — det var økonomiministeren klar over — at til sidst kunne en mand, der ikke var særlig velbeslået, slet ikke mere blive boende i sit eget hus, fordi det offentlige gennem dette system lagde afgift på afgift. Og hvad gjorde økonomiministeren så? Han tog forbehold, han sagde ganske roligt, at i visse tilfælde kunne det ligge fast, så at køberen af en sådan grund vidste, hvor han var. En sådan forudseenhed har den højtærede indenrigsminister ikke givet til kende, tværtimod. Vi befinder os på et plan, hvor ingen i virkeligheden ved hvor han ender,